सा चूर्णगौरं रघुनन्दनस्य धात्री कराभ्यां कर सर्गः ६
भोपमोरूः। आसञ्जयामास यथाप्रदेशं कण्ठेगुणं
मूर्त्तमिवानुरागं॥ ८३॥ तया स्रजा मङ्गलपुष्पमय्या
विशालवक्षःस्थललम्बया सः। अमंस्तकण्ठार्पितबाहु
पाशां विदर्भराजावरजाम्वरेण्यः॥ ८४॥

सेति। सा इन्दुमती गुणं स्रजं रघुनन्दनस्याजस्य कण्ठे
यथाप्रदेशं यथास्थानं धात्रीकराभ्यामुपमातुर्हस्ताभ्यामा
सञ्जयामास स्थापयामास किं० सा करभोपमोरूः करभ
उपमा तुल्यो यस्य तादृश ऊरुर्यस्यास्तत्संबुद्धौ मणिबन्धा
दारभ्य कनिष्ठाङ्गुलीपर्य्यन्तो हस्तस्य बहिर्भागः करभः किं०
गुणं चूर्णगौरं मङ्गलचूर्णेन लोहितं पुं किं० गुं मूर्त्तं मूर्त्तियुक्त
मनुरागं स्नेहमिव स्थितं॥ ८३॥ तयेति। सोऽजः तया स्रजा
मालया विदर्भराजावरजां भोजानुजामिन्दुमतीं कण्ठार्पि
तबाहुपाशां कण्ठेस्थापितौ हस्तावेव पाशौ यया ताममंस्त
अमन्यत किं सः वरेण्यः वरणार्हः किं० स्रजां मङ्गलपुष्पमय्या
मङ्गलपुष्पाणि मधूकादिपुष्पाणि बहूनि यस्यां तया पुं किं०
स्रजा विशालवक्षस्थललम्बया विस्तीर्णे हृदये लम्बमानया
॥ ८४॥